

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 37.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Elleve Møde.

Onsdagen den 29de Juni.

(Fortf.)

Krigsministeren (fortsat): Uden videre at indlade mig paa Sagens Realitet, om det nemlig maa ansees nødvendigt for Militairretaternes tilbørlige Forsyning med Klæde at conservere den usserødske Klædefabrik, skal jeg dog ikke undlade at bemærke, at dette Spørgsmaal flere Gange har været Gjensstand for nærmere Undersøgelser, og at der endogfaa, efterat den ved allerhøieste Rescript af 2den April 1840 nedsatte Commission havde nedlagt sin meget udførlige Forestilling af 26de October næstefter, som er optagen i Collegialtidenden for 1841, blev ved allerhøieste Rescript af 10de Februar 1841 udnævnt en interimistisk Commission, som skulde forsøge at forsyne Militairretaterne med de fornødne uldne Varer ved Leverancer fra indenlandske private Fabrikker og fra Straffeanstalterne, og, naar det kunde skee uden Fare for Armeens tilbørlige Forsyning, realisere Fabrikken. Denne Commission, hvis Fleertal tidligere havde udtalt sig imod den usserødske Fabriks Bestaaen, og som var i Virksomhed fra Aaret 1841 til Udgangen af Aaret 1848, fordriftede sig imidlertid ikke til at afhænde Fabrikken, og Commissionens Majoritet har i en under 27 Novbr. 1849 til Krigsministeriet afgiven Betænkning aldeles bestemt udtalt sig herimod. Da Sagen senere blev bragt paa Bane under Forhandlingerne i Folkethinget angaaende Tillægsbevillingen til Finantsloven for 1850—51, erklærede Ministeriet at ville lade Spørgsmaalet om den usserødske Fabriks Nødvendighed for den militaire Klædeforsyning paany undersøge, og udnævnte

i dette Tiemed en Commission af 6 Medlemmer. Resultatet af denne Commission's Forhandlinger var, at i den under 7de Januar forrige Aar til Krigsministeriet afgivne Betænkning erklærede en Majoritet af 4 Medlemmer sig imod at afhænde Fabrikken, hvorefter kun 2 af Commissionens Medlemmer, hvortiblandt Overinspecteuren for Fængselsvæsenet, udtalte sig for at afhænde Fabrikken og at basere den militaire Klædeforsyning fornemlig paa Tilvirkningen i Straffeanstalterne, hvilken Minoritets-Erklæring saavel er i Strid med den af Majoriteten udtalte Anskuelse som med hvad den ovennævnte ved allerhøieste Rescript af 2den April 1840 nedsatte Commission udtalte, idet denne Commission, naar den usserødske Fabrik blev solgt, vilde have Militairretaternes Forsyning med uldne Varer fornemlig overdraget til de private indenlandske Fabrikker, og derimod formeente, at kun en meget begrændset Andeel af Leverancerne burde tildeles Straffeanstalterne. Krigsministeriet har saaledes ogsaa ved den senest nedsatte Commission's Forhandlinger fundet en yderligere Bestyrkelse i dets ved Erfaringer i flere Retninger begrundede Overbeviisning om den usserødske Fabriks Nødvendighed for Militairretaternes tilbørlige Forsyning med uldne Varer, og kan altsaa ikke finde sig foranlediget til at afhænde den, men maa tværtimod ansee dens fortsatte Drift for Militairretaternes Regning for at være af største Vigtighed. En yderligere Begrundelse heraf anseer jeg imidlertid ikke for nødvendig, da jeg, som bemærket, maa finde det urigtigt, at et saa vigtigt Spørgsmaal incidenter afgjøres under Finantsloven istedetfor at gjøres til Gjensstand for et særskilt Lovforslag, hvorunder den kunde særlig behandles.